

jeg naturligtvis maa ansee denne Endring for at være ligegyldig (Hør!). Jeg kan tilføie, at jeg anseer den for overflødig, idet jeg troer, at Sprogbrugen medfører, at, naar der tales om Kongeriget Danmark, saa tales der ogsaa om de nordlige Vilande og om Colonierne. Efter den nu givne Forklaring, er Forslaget imidlertid uskadeligt og Ministeriet kan derfor gjerne gaae ind derpaa, isærdeleshed da den høitærede Stiller af det Hovedforslag, som foreligger til Forhandling, ligeledes har tiltraadt denne Endring.

Hvad derimod angaaer det andet Endringsforslag til Linie 3 og 4 i Hovedforslaget, som gaaer ud paa, at der istedetfor „Indholdet af det kongelige Budskab til Rigsdagen af 4de October 1852“ skal sættes: „den i London den 8de Mai 1852 afsluttede Tractat“, da ere de Grunde, som Ministeriet tidligere har havt til at erklære sig imod dette Endringsforslag fuldstændigt bestrøgne idag (Grundtvig: Godt!). Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad der er anført af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Kreds (Monrad). Hvad han har sagt om denne Sag, forekommer mig at være fuldkommen og tilstrækkelig oplysende, og hvad der er anført af den ærede Folkethingsmand for Sorø Amts 4re Kreds (Grundtvig) idag, bestyrker naturligtvis det, som af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Kreds er anført, og som jeg ligeledes i et tidligere Møde har anført, nemlig at den Deel af det kongelige Budskab, om hvilken Uenigheden i Rigsdagen dreier sig, nemlig om den fuldstændige Ophævelse af Kongelovens Arveret, at denne Deel af det kongelige Budskab ved dette Endringsforslag er umuliggjort. I hvorvel der ikke var særlig Anledning til at gaae ind paa Sagens Realitet i det Hele, saalænge Endringsforslagene behandlede, er man dog gaaet ind paa Sagens Realitet, og da det er blevet Andre tilladt, maa det ogsaa være mig tilladt med nogle faa Ord at gaae ind derpaa. Den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kreds (Zillisch) har i et varmt Foredrag søgt at begrunde, hvorfor han søler sig bestemt, af hvilke Motiver han søler sig opfordret til at stemme mod

det kongelige Budskab. I Spidsen for den hele Række Motiver, han har anført, stiller han Ministeriets egen Uklarhed og uklare Overbeviisning om, hvad der ved denne Leilighed er det Rette og Nødvendige. Jeg benægter, at Ministeriet nogensinde har afvejet fra, eller paa en forskjellig Maade opstillet det, som er dets egen klare Overbeviisning om det Rigtige og Nyttige. Ministeriet har argumenteret fra Londonertractatens Indhold til at antage Forslaget, som det foresligger; Ministeriet har argumenteret fra andre Grunde om det Hensigtsmæssige og for Landet Tjenlige i at antage det, som Ministeriet, paa Grund af Londonertractatens, har anseet nødvendigt. Den samme Anskuelse er usorandret hos Ministeriet. Ministeriet kan derfor ikke komme til et Resultat, som, efter hvad der er anført af den ærede Landsthingsmand, kunde bevæge ham til at stemme for Forslaget. For at bevise den Uklarhed, som har hersket hos Ministeriet, og navnlig hos Udenrigsministeren, om det rette Resultat, Sagen burde gives, er den samme ærede Landsthingsmand gaaet ind paa et Terrain, som Thingenes høitærede Formand dog har bortviist fra disse Forhandlinger. Jeg veed ikke, om det dog ikke maa være mig tilladt at gaae ind paa dette Terrain, paa hvilket man saaledes gjentagende siger, at Sagen hører hjemme. Jeg gjør det tilvisse nødigt, men jeg kan ikke godt lade det være. Dersom den ærede Landsthingsmand selv havde været tilstede i Udvalget og altsaa ikke udelukkende maatte have modtaget sin Beretning af Andre, saa troer jeg, at han, abstract talt, med mere Besøielse (Hør!) heri kunde søge Motiverne for den Maade, hvorpaa han i denne Sag vil afstemme, end naar han blot maa øse sin Kundskab derom af hvad han har hørt af Andre. Det, som er den egentlige Stridsgenstand imellem Medlemmerne af den nærværende forenede Rigsdag, er jo kun det Spørgsmaal, om det, man kalder det kongelige Budskabs tvende Dele, begge skulde antages eller ikke. Naar der nu under Forhandlingerne har været megen Tvivl om visse Punkter, hvor flere have troet, at Ministeriet vilde mødes med Udvalget, saa har det sandelig ikke været om dette Punkt. Jeg skal ogsaa